

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Jonstoni|| Theatrvm|| Vniversale Omnivm|| Animalivm||
Qvadrupedvm

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCCLV.

VD18 90528808

Illustration: Tab. XII. Monoceros Unicorn. Einhorn; Capricorn, Marino, Meer Steinbock; Monoceros Unicornu. Einhorn.

urn:nbn:de:gbv:45:1-10966

Monoceros Unicornu
Einhorn.

Capricornus Marin.
Meer Steinbock.

Monoceros Unicornu
Einhorn.

ciles, ut nullo labore, in quamcunque manus voluerit partem deducantur. *Silvestres*, in regno Senegae, ad fluvium in primis Gambram invenies. Ibi enim gregatim, ut apud nos apri, incedunt. *Lybiici*, seu Mauri Indicis sunt minores, et nec vocem, nec odorem horum ferre possunt, ut apud Polybius habes; imo nec contueri quidem eos audent, ut apud Solinum legitur. *Indici*, sunt quidem maximi; non eiusdem tamen omnes magnitudinis. Ideo Solinus duo

eorum genera tradit; nobiliores indicari magnitudine, minores nothos dici. *Praefi* appellantur, qui maximi sunt, quales forte iam Madagascar, teste Scaligero, producit. *Taxilas* vocant, qui secundum Scalig. Exercit. di ab his magnitudine existimantur. Illos et in Sumatra invenies, animi robore, et virtutis indele iis, qui in continentis sunt praestantes. Ideo magnis navibus in continentem Aelian. H. transportati, Calingarum Regi ven. Ael. 16 c. 15, debantur, ut Aelianus prodidit.

C A P U T VI.

De Moncerote, et Asinis Cornutis.

Aldrov.
Hist. Qua-
drup. I. 1.
e. 6.

Strabo
Geogr. I.
15.
Philes in
Iambis.

Plin. H.N.
1. 8. c. 21.

M. Paulus
Venerus
1. 3. c. 15.

Vartom.
1. 1. c. 18.

Monocerotis vocabulum, quod Latinis unius cornu animal sonat, pluribus animalibus competit: stricte tamen soli illi, quod *από τὸν μόνον κεφαλόν*, a solo cornu dictum est, et ideo Unicornis, et Unicoru. Brachmanorum Dialecto *καρτζωνος*, vocatur. An in rerum natura sit, vel fuerit, alibi, post Bacchium, et Bartholinum, magni patris magnum filium, disqueretur; nunc breviter fide auctorum, qui de eoscripsere, de eodem agemus. *Descriptionem* itaque quod attinet, Strabo, ex Onesicrito equos unicorne toto fere corpore referre scribit. Philes cauda aprum, Leonem ritu praferre ait. Plinius, reliquo corpore equo similem, capite cervo, pedibus elephanto, cauda apro, facit; et uno cornu nigro, media fronte cubitorum duum eminente, instrui. Plinium Solinus sequitur. Isidorus cum Rhinocerote confundit, et cornu ita acutum et validum esse, ut quicquid impetrerit, aut ventilet, aut perforet, addit. M. Paulus Venetus, Magno Cham Tartariae a servitiis, in regno Lambri conspicit ait, Elephante minores, depresso caput gerentes aprino simile, spinosa lingua, qua obvia petunt, nigricantibusque oculis, Rhinocerotis formam ad unguem aemulantur. Ludovicus de Varthema Bononiensis

de Monocerotibus a se visis, ita scribit. Ex altera templi Meccani parte claustra sunt, quibus bini Monocerotes vivi includuntur, qui pro re singulari, ut sunt, monstrantur. Eorum haec forma erat. Maior equinum pullum xxx. mensum imitatur, unumque in fronte cornu praefert, trium circiter ulnarum. Alter Monocerus, unius anni similis, cornu quatuor palmarum habet. Color ferae, ut equi sagmati obscurior, capite cervino, collo brevi, rarisque circa illud pilis, et brevi iuba ab altero tantum latere pendente. Crus subtile habet, gracile hinnuli instar: Pes anteriori parte parum fissus, ungula vero caprina, pedesque dextrum latus pilosum. Enimvero feritatem prae fert, et naturam soliditudinis amantem. Quae Garzias ab Horto habet, non appono. Reperiri dicuntur in Arabiae solitudinibus, ibique a mercatoribus visos, Thomas Bartholinus accepit. Garzias suos in, de Unicor- nu cap. 24. illud, quod vulgo de Currentes nunc Garzias M. Arom. I. I. cupatur, inveniri scribit. Paulus c. 14. Venetus suos in regno Bosna et Lambri locat. Aeneas Sylvius, in extremis Asiae partibus, in quadam provincia nomine Macino, inter montes Indiae et Cataium, ubi vulgo, creditur habitat Sericos Aloyius Cadamustus in novo orbe. Cornu